

Partiernes ordførere: Helle Degn (S), Bo Kristensen (KF), Ellemann-Jensen (V), Riishøj (SF), Glensgård (FP), Brusvang (CD), Bilgrav-Nielsen (RV), Steen Folke (VS) og Inge Krogh (KrF).

Efter 1. behandling henvist til udenrigsudvalget.

Med loven *udvides den beløbsramme*, inden for hvilken industriministeren (tidligere handelsministeren) efter indstilling fra udenrigsministeren kan udstede *garantier mod tab på private kreditter* ydet af erhvervsvirksomheder eller institutioner, der er hjemmehørende i Danmark, til importører og institutioner i udviklingslande som led i disses økonomiske udvikling samt stille *kautio*n for lån i forbindelse hermed, fra 10 til 30 mia kr.

Ifølge den skriftlige fremsættelse skal denne garanti- og kautionsordning, der har hjemmel i § 7 i lov om internationalt udviklingssamarbejde, ses som et supplement til eksportkreditrådsordningen med henblik på at lette eksport af større leverancer til udviklingslandene, som typisk er særlig risikobetonede lande. Ordningen adskiller sig fra den almindelige eksportkreditordning i medfør af lov om Danmarks Erhvervsfond bl. a. ved, at der kræves et ordrebeløb på mindst 20 mill. kr., at der kan ydes længere kredittid, 7–10 år mod normalt maksimalt 5 år efter den almindelige eksportkreditordning, at der fordres garanti fra køberlandets centralbank, anden lignende bank, f.eks. en særlig udviklingsbank, eller køberlandets finansministerium, og at der gives en højere risikodækning, altid 90 pct. mod ned til 85 pct. i den almindelige eksportkreditordning.

Endvidere tilgodeses u-landshensynet derved, at Dansk Eksportfinansieringsfond kan belåne hele kreditbeløbet til en internationalt aftalt relativt lav rente (consensusrenten), medens eksportørerne ved forretninger med kredittider på 5 år og derover, der er dækket af eksportkreditrådgaranti, selv må finansiere 6 måneders kredit til markedsrente.

Kreditrammen på 10 mia kr. var hidtil blevet udnyttet med omkring 6,7 mia (ultimo november 1981), fordelt med ca. 4,1 mia på udstedte garantier og ca. 2,6 mia på tilsagn om garantier, og der var i de seneste måneder modtaget ansøgninger om kreditgarantier for så store beløb, at industriministeriet var af den opfattelse, at såfremt den eksplosive tendens fortsatte i den nærmeste fremtid, hvad noget tydede på, ville en meget betydelig forhøjelse af rammen være nødvendig. Det var især stigningen på de afrikanske markeder inden for bygge- og anlægssektoren, men også eksporten